

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 11Co/253/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313210824  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5313210824.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a. s., so sídlom 15 057 Praha 5, Radlická 333/150, IČ: 00001350, právne zastúpeného Mgr. Petrom Olejárom, advokátom, so sídlom T. XX, X., proti žalovanému: Y. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O., U. č. XXX, právne zastúpenému JUDr. Antonom Kupšom, advokátom, so sídlom T. XX, K., o zaplatenie 105.106,68 Kč s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10C/309/2013-97 zo dňa 7. apríla 2016, takto

### rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výrokoch, ktorými vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol o trovách prvoinštančného konania **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponecháva rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi 68.143,85 Kč, kapitalizovaný úrok vo výške 3.151,81 Kč, kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 9.367,93 Kč a úrok z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 68.143,85 Kč od 18.09.2013 do zaplatenia v splátkach vo výške 3.000,- Kč mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci pod stratou výhody splátok počnúc od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, žalovanému uložil nahradiť žalobcovi na trovách konania 92,52 eur a na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia 152,78 eur v splátkach vo výške 20,- eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci pod sankciou straty výhody splátok počnúc od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že 12.05.2010 strany sporu uzatvorili zmluvu o úvere, súčasťou ktorej boli obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery zo dňa 01.09.2009 a všeobecné obchodné podmienky ČSOB zo dňa 01.11.2009. Na základe predmetnej zmluvy sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 80.000,- Kč. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.503,- Kč, vždy k 25. dňu v mesiaci. Suma mesačnej splátky vo výške 1.503,- Kč bola tvorená istinou a úrokom. Splátka sa stala splatnou 25.06.2010 a posledná splátka mala byť splatná 25.05.2017. Strany sporu sa tiež v zmluve dohodli na úročení vyčerpaného a nesplateného úveru alebo jeho časti pevnou úrokovou sadzbou vo výške 13,90 %, ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 18,79 % ročne. Za správu úveru sa žalovaný zaviazal platiť žalobcovi poplatok vo výške 50,- Kč mesačne, a to vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po uzatvorení zmluvy o úvere. Za poskytnutie úveru sa žalovaný zaviazal zaplatiť poplatok vo výške 800,- Kč, úroky z omeškania boli dojednané vo výške 15 % ročne z čiastok, ktoré neboli žalovaným splatené v termínoch ich splatnosti. Účastníci

zmluvy sa tiež dojednali na tom, že splátky istiny po splatnosti budú ďalej úročené úrokovou sadzbou uvedenou v čl. 1.5 zmluvy a k nej navyše sadzbou úroku z omeškania. Poplatky neuhradené v termínoch splatnosti zostali úročené iba sadzbou úrokov z omeškania. Prihláškou k poisteniu zo dňa 12.05.2010 bol žalovaný prihlásený do poistenia za poplatok vo výške 92,- Kč mesačne, t. j. za každý aj začatý mesiac trvania poistenia s tým, že jedným zo spôsobov zániku poistenia je aj zánik zmluvného vzťahu medzi poistníkom a poisteným založeným zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný prevzatie úveru vo výške 80.000,- Kč v konaní nerozporoval. So žalobou žalobcu súhlasil, žiadal o povolenie splátok uplatneného nároku. V súvislosti s poskytnutým úverom žalovaný žalobcovi uhradil celkom sumu 27.474,36 Kč. Uvedenú sumu žalobca podľa historického výpisu z účtu žalovaného započítal vo výške 8.209,69 Kč na istinu, vo výške 13.034,50 Kč na zmluvné úroky, vo výške 27,71 Kč na úroky z omeškania, vo výške 6.202,46 Kč na poplatky s tým, že posledná úhrada žalovaného bola vykonaná dňom 25.08.2011. K aplikácii hmotného práva prvoinštančný súd uviedol, že na vec aplikoval hmotné právo Českej republiky. Vychádzajúc z toho, že posledná úhrada na úhradu úveru vykonaná žalovaným bola zo dňa 25.08.2011, žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 25.11.2011. Týmto dňom nastala predčasná splatnosť úveru a týmto dňom v nadväznosti na bod 6 prihlášky k poisteniu zaniklo i poistenie žalovaného. Pri porovnaní úhrady vykonanej žalovaným vo výške 27.474,36 Kč čiastočne na istinu, na zmluvné úroky, úroky z omeškania, na poplatky, mal za to, že pokiaľ išlo o žalovaným započítané platby na poplatky v uvedenom období od 12.05.2010 do 25.08.2011 vo výške 6.202,46 Kč, žalobcovi nárok na poplatky v takejto výške neprináleží. Zastal názor, že za uvedené obdobie od 12.05.2010 do 25.08.2011 prináleží nárok na poplatky za správu úveru vo výške 750,- Kč (15 mesiacov x 50,- Kč) a poistné vo výške 1.380,- Kč (15 mesiacov x 92,- Kč), t. j. za uvedené obdobie spolu na poplatky za správu úveru a poistné žalobcovi prináleží suma vo výške 2.130,- Kč. Zastal názor, že vo zvyšnej časti sumy 4.072,46 Kč žalobcovi poplatky v tejto sume nepatria, nakoľko mu prináleží zaúčtovať žalovaným vykonané úhrady iba na tie poplatky, za ktoré žalovanému poskytol primerané protiplnenie. Nepreukázal, aké plnenie v hodnote 4.072,46 Kč žalovanému poskytol k tomu, aby mohol účtovať žalovanému poplatky v takejto sume. Navyše ani z predloženého historického prehľadu nevyplýva, o aké konkrétne poplatky v takejto sume sa jedná. Pokiaľ by malo ísť o poplatky za omeškanie, takéto poplatky považoval za neprimerané, neúmerné, navyšujúce konečné zaťaženie žalovaného ako spotrebiteľa. Napokon žalobca v konaní ani nepreukázal individuálne dojednanie takýchto poplatkov v súvislosti, s ktorými by bol oprávnený zaúčtovať žalovaným vykonanú úhradu vo výške 4.072,46 Kč iba na poplatky. Sadzobník poplatkov netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere, nemôže preto žalovaného ako spotrebiteľa ani zaväzovať. Sumu vo výške 4.072,46 Kč preto započítal na istinu úveru do predčasného zosplatnenia úveru, t. j. do 25.11.2011. Zostatok istiny poskytnutého úveru po takomto započítaní potom ustálil vo výške 67.717,85 Kč ako rozdiel medzi výškou poskytnutého úveru v sume 80.000,- Kč, žalobcom na istinu započítaných a žalovaným vykonaných úhrad vo výške 8.209,69 Kč a sumy vo výške 4.072,46 Kč. Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie istiny vyhodnotil ako dôvodný, čo do sumy 67.717,85 Kč a vo zvyšku jeho nárok na zaplatenie istiny zamietol. Žalobca si voči žalovanému ďalej uplatnil nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 2.134,- Kč z titulu poplatku za správu úveru, za poistenie, poplatku za upomienku, poplatku za zaslanie výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky, poplatku za zaslanie opakovanej výzvy k zaplateniu poplatku, poplatku za zaslanie poslednej výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti prvoinštančný súd zopakoval, že žalobca má nárok na zaplatenie poplatkov za ním poskytnuté primerané protiplnenie. Ako dôvodné preto súd vyhodnotil žalobcom uplatnené poplatky za správu úveru a poplatky za poistenie za obdobie od 26.08.2011 do 25.11.2011 spolu vo výške 426,- Kč. Vo zvyšku žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplatenie poplatkov nepriznal. Zastal názor, že upomienkou, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, opakovanej výzvy na zaplatenie dlžnej čiastky a poslednej výzvy k zaplateniu dlžnej čiastky neboli žalobcom poskytnuté žalovanému žiadne služby, ale naopak, uvedené úkony boli zo strany žalobcu vykonané iba na jeho prospech. Žalobca si ďalej voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie zmluvných úrokov vo výške 21.230,88 Kč za obdobie od 25.08.2011 do 17.09.2013, ako i nárok na zmluvný úrok vo výške 13,90 % ročne zo sumy 71.790,31 Kč od 18.09.2013 do zaplatenia. Podaním doručeným 28.12.2015 žalobca zmluvné úroky do predčasného zosplatnenia úveru dňa 25.11.2011 vyčíslil vo výške 3.151,81 Kč, pričom takto uplatnený nárok žalobcu súd považoval za dôvodný, čo do uplatneného nároku na zmluvný úrok do predčasného zosplatnenia úveru vo výške 3.151,81 Kč a vo zvyšku uplatnený nárok na zmluvný úrok vyhodnotil ako nedôvodný s tým, že pri predčasnom zosplatnení úveru pri požadovaní jeho splatenia naraz už žalobcovi úrok z úveru neprináleží, ale prináleží mu úrok z omeškania. Zosplatnením úveru dochádza k jeho predčasnej splatnosti, v dôsledku čoho dochádza k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, preto ďalej po takomto predčasnom zosplatnení zmluvné úroky úveru požadovať nemožno. V tomto smere poukázal i na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012.

Pokiaľ sa týkalo žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9.951,49 Kč a úroku z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 73.924,31 Kč od 18.09.2013 do zaplatenia, uviedol, že ku dňu zosplatenia úveru, t. j. k dátumu 25.11.2011 žalobca podaním doručeným súdu 28.12.2015 vyčíslil výšku úrokov z omeškania zo splátok, ktoré žalovaný neuhradil riadne a včas vo výške 67,72 Kč a ďalej úrok z omeškania matematicky špecifikoval ako úrok z omeškania vo výške 7,75 % ročne zo sumy 73.924,31 Kč za jednotlivé obdobia od 25.11.2011 až do 30.06.2013 a vo výške 8,05 % ročne zo sumy 73.924,31 Kč za obdobie od 01.07.2013 do 17.09.2013. Vychádzajúc však zo skutočnosti, že súd uznal dôvodným nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 67.717,85 Kč a v časti uplatneného nároku na zaplatenie poplatkov v rozsahu sumy 426,- Kč, bol názoru, že žalovaný sa dostal do omeškania s uvedenými sumami spolu vo výške 68.143,85 Kč a z tejto sumy žalobcovi prináleží voči nemu nárok na úrok z omeškania. Úrok z omeškania, na ktorý žalobcovi prináleží nárok, vyčíslil spolu vo výške 9.367,93 Kč. Keďže nebolo sporné, že žalovaný je naďalej v omeškaní s úhradou sumy istiny a poplatkov spolu vo výške 68.143,85 Kč, uložil mu uhradiť žalobcovi i úrok z omeškania z uvedenej sumy i za obdobie od 18.09.2013 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku na úrok z omeškania, t. j. v rozsahu prevyšujúcom sumu 9.367,93 Kč a v rozsahu prevyšujúcom úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 68.143,85 Kč od 18.09.2013 do zaplatenia žalobcovi jeho nárok ako nedôvodný zamietol. Zohľadniac potom sociálnu, majetkovú situáciu žalovaného, umožnil mu plnenia žalobcovi priznané uhradiť v splátkach. O náhrade trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu a neúspechu strán v spore.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu, čo do výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a rozhodol o trovách konania, doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vytýkal, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, v nadväznosti na čo vyslovil nesprávny právny záver zamietol nárok žalobcu na zaplatenie kapitalizovaného zmluvného úroku vo výške 18.079,07 Kč a úroku vo výške 13,90 % p. a. zo 71.790,31 Kč od 18.09.2013 do zaplatenia. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 502 Obchodného zákonníka, rozhodnutie v obdobnej právnej veci Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14Co 83/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob 186/2013, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1Co 43/2014, ako i rozhodnutie NS ČR sp. zn. 5Cmo 304/94 zo dňa 20.03.1995. Nesúhlasil tiež s postupom prvoinštančného súdu, pokiaľ zamietol žalobu v časti poplatkov vo výške 5.780,46 Kč, ktoré predstavujú poplatky za upomienku a výzvy zaslané žalovanému. Poukázal na bod 1.1 zmluvy, v ktorej je uvedené, že súčasťou zmluvy sú aj obchodné podmienky pre ČSOB spotrebiteľské úvery, ktorých ustanovenia je klient povinný dodržiavať. S predmetnými podmienkami bol klient oboznámený a podpisom na zmluve s nimi vyjadril svoj súhlas. V bode 4.4 je uvedené, že ČSOB je oprávnená účtovať klientovi za svoje služby poplatky v súlade so sadzovníkom poštovej sporiteľne. Poplatky, ktoré boli žalovanému účtované za upomienku a výzvy (ktoré tvorili prílohy žaloby), boli účtované z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností. Žalovaný sa dostal do omeškania s platbami a plnením svojich zmluvných povinností bez zavinenia žalobcu, a preto náklady so zaslaním týchto upomienok a výziev nie je možné pričítať na ťarchu žalobcu. Nepriзнание relevantných poplatkov žalobcovi z dôvodu, že neboli individuálne dojednané, presahuje súdom možný rámec poskytnutia ochrany spotrebiteľovi, nakoľko jej účelom má byť priblížiť sa rovnosti strán v právnych vzťahoch žalovaných spotrebiteľskými zmluvami, nesmie byť však zamieňaná a rozširovaná do takého neprijateľného rozsahu, že by mala za následok legalizáciu práva spotrebiteľa zmluvy nečítať, príp. sa nezaujímať o konkrétny obsah podpisovanej zmluvy. Okresný súd preúčtoval platby žalovaného žalobcom zaúčtované na poplatky, na istinu, v dôsledku čoho priznal žalobcovi nižší nárok, ako požadoval. Všetky platby, ktoré boli zarátané na poplatky, boli zarátané dôvodne, išlo o poplatky za upomienky a výzvy za omeškania s platbami žalovanému. V nadväznosti na uvedené žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu vo výroko, ktorými vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a rozhodol o trovách, ako správny potvrdil. Vo výroku, odvolaním strán sporu nenapadnutom, ponechal rozsudok prvoinštančného súdu nedotknutý.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým, vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

5. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd, vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, sa v celom rozsahu stotožnil i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, ktorý skutkovo i právne podložil svoje závery, uviedol, ktoré skutočnosti považoval za sporné, ktoré nesporné, ktoré dôkazy vykonal a aký záver na podklade vykonaných dôkazov prijal. Vysvetlil, na podklade čoho priznal žalobcovi ním požadovaný úrok z úveru iba do jeho zosplatnenia, pričom v tejto časti podložil svoje rozhodnutie i s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012. Vyargumentoval, z akých dôvodov nepriznal žalobcovi poplatky, ktoré neboli kryté jeho protiplneniami vo vzťahu k žalovanému, z akých dôvodov ním prijaté platby od žalovaného na pokrytie poplatkov preúčtoval na úhradu istiny. V tomto smere sa odvolací súd plne stotožnil s postupom prvoinštančného súdu, nakoľko i žalobcom požadované poplatky za upomienky a výzvy sú poplatkami, ktoré jednak neboli dojednané priamo v zmluve a jednak poplatkami, ktoré značne prevyšujú skutočné náklady žalobcu, ktoré so zaslaním poukazovaných listín žalovanému vynaložil. Napokon prvoinštančným súdom prijaté závery plne korešpondujú i ustálenej súdnej praxi.

7. Vychádzajúc z uvedeného, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu, odvolací súd jeho rozhodnutie ako správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

8. Z obsahu spisu nezistil, že by žalovanému účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním podaným zo strany žalobcu vznikli, v nadväznosti na čo mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 C. s. p.)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)